

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moraliū

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In II.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

τὸ φύλακον quid sit nescio. Ego τούλαιον suspicatus sum scripsisse autorem: oleo pro opera insumta posito, cum ad lucernam scripta esset oratio. Sed hac est coniectura, nihil aliud. Pōστ, 31. Sublatam.] Scriptus rectissime ἀποκομιζομένω.

374. 5. Non Malleo.] τυσάνω, quam vecem non noui. ἀ τύπω videtur τύμωνον non abesse sua origine, vt fortasse instrumentum, quo feritur aliquid, significet.

γῶναι τε ἐπεισα.] Hac verba bis posita sunt, haud dubiè falsò. In scripto posteriore loco sunt expuncta. Pindari verba desunt, nota in Olympicis. vide prouerbium, sus Bœotia. de Heracliti dicto, alibi annotauimus. Aut or se Bœotum facit: magnum Plutarchū esse vix credibile puto. forte ἐκλογὴ sit eius ex oratione aut commentario hac de re composita: nam γβι est id, quod posterioris orationis finis, nobis quidem, promittit? Reliqua non optimè coherent.

375. 30. Machinam tollit.] αἶρεi pro ἐρεῖ debere scribi, certum est. notum est quid sit machinam tollere, & δεὸς ἀπὸ μηχανῆς.

I N I I.

376. 7. Recentibus.] περσφάτως. scriptus περσφάτως, sed alterum malo. In eodem erat ὠδίνας, quod est rectius, & est (vt apparet) versus Hexameter. malim quidem κικῶν legere in eo, aut saltem (siquis v breue vult, cum in Homericο κικῶ ad apocopam accedere potuerit syneresis) κικῶν, miscens, vt ad originem nominis κικῶν versus respiciat. Scriptus sanè habet κικῶν, nisi forte ὠδίνας participum est verbi ὠδίνω, parturire. Emendari videtur posse proxima periodus, si ita legatur: ἢ μὲν ἀλλὰ εἰς ἃ ἀδύνατον ἢ διὰ τ.σ.τ. ἀναμάρτηλον, αἰχρυνόμενοι, τῷ ἀμαρτάνοντῃ χρησόμεθα κατὰ τὸν λόγον.

377. 16. Ac fastigia.] περσφῆρεδαι. nimirum deest περσῆ-ταξεν, aut aliquid tale. sed τέρψεις vox est huc nihil faciens. legendū videtur ἐρέψεις, quod ὀρόφους significet. Nā alibi Plutarchus fastigium & ianuam diserte coniungit, hoc referens.

ibidem. 24. Initio.] ἀρχὴ δὲ μοχθ. non ἀρχὴ ex sententia, quam alibi quoque à nostro positus senarius aperit. & οὐ ante δαπατοῦται ipsa loci sententia tollit. & pro αἰδήσεώς τε, αἰδήσεώς γὰρ ποσὶτ, vt & παρὰ τῆς φύσεως pro πειρῶν, pro μέρῶν δειγμάς, vellem ἦν δειγμάς.

378. 7. Philosophiam ad Scythas.] Σκύθαις φιλοσοφείδου. deest Constat, apparet, videbitur, aut aliquid tale. Sed & πείλαι quid hic sit aut agat non video. & Pythagoras cerre non negavit, sed affirmavit, esse quandam homini cum brutis societatem. Si oicos negasse isthuc, cum aliunde euidenter patet, tum ex huius etiam orationis qualicungue sine.

378. 18. Qui Epitedeus.] ἐπιτήδειος & πωσηγορεύθην nomen suspectum vt & Polemarchus. Sed in libro de terrestrium cum aquatilibus comparatione, in ipso exordio idem legitur, ἐπιτήδειος ἐλέχθην: vt appareat non esse proprium, sed hoc significare, dignum supplicio habitum.

IN LIBRVM, QVOD PHILOSOPHUS PRÆCIPVË cum proceribus debeat colloqui.

380. 12. Sorani.] Λωρκανόν. scriptus Σωρκανόν habet. Fortè Σορανόν. ea fuit nobilis familia. Erasinus quidem prateriit. & supernè ad φιλιαν τοι μετένευ, allitum φιλιαν πικῶν. & in Aristonis dicto εἰπέν pro εἰπέν. Sed vereor ne hec & alia id genus si indicem, non tam in librarios, quam in ipsum videar non nemini inquirere autorem: qui mihi hic quoque nequam videtur Plutarchus magnus. quadam tamen ex scripto emendavi in meo libro.

381. 29. Inspiceret mores.] ἐφορώμενον, non ὑφορώμενον. Est autem vsurpatio Homerici versus Odyss. 488. quod non videtur obseruasse interpres. Loquitur autem de nobili Africani legatione, cuius mentio apud Tullium in Lucullo, alibi, & apud alios.